

Posudek bakalářské práce

Název práce: Zážiteková pedagogika a její využití při adaptačních kurzech na jihočeských středních školách

Autor práce: Jana Luňáková

Předkládaná práce je zaměřena na téma, jehož význam je v současné době na vzestupu. Fenomén adaptačních kurzů se na středních školách rozšiřuje jak na základě dobrých zkušeností, tak díky vzrůstajícímu počtu organizací, které tyto aktivity školám nabízejí. Přesto, nebo paradoxně možná právě proto je dosud tomuto fenoménu věnována pozornost spíše v rovině praktické realizace a popularizace, než v rovině odborně publikační. Proto je třeba vyzdvihnout záměr autorky a odvalu, s níž se do zpracování bakalářské práce pustila.

Z formálního hlediska se jedná o práci na první pohled velmi pečlivě zpracovanou. V textu, jehož rozsah činí 30 stran a je tedy na spodní hranici vymezeného rozsahu, nalezneme zanedbatelné množství překlepů a dalších obdobných prohrěšků. Seznam použitých informačních zdrojů čítající 29 položek je až na drobné nepřesnosti zpracován v souladu s normou a stejně je tomu i u odkazů pod čarou. Za zmínku stojí i struktura použitých zdrojů, která je tvořena jak tištěnými monografiemi (16), tak periodiky (3) a internetovými zdroji (10). Pochybnost lze vyjádřit pouze ke kvalitě některých z nich (např. on-line encyklopedie Wikipedia). Vzhledem ke zvolenému tématu by také bylo vhodné vycházet z některých cizojazyčných zdrojů, neboť u nás je zatím odborná publikační činnost v oblasti pedagogiky zážitku stále na svém počátku. Autorka by se tím mimo jiné vyvarovala značnému množství sekundárních citací či některým nepřesnostem.

Práce je také doplněna o šest příloh, které se vztahují k realizovanému dotazníkovému šetření a jejichž zařazení lze hodnotit jednoznačně pozitivně.

Předložená bakalářská práce dosahuje také velmi dobré jazykové úrovně. Gramatické chyby se zde téměř nevyskytují a též po stylistické stránce je práce zdařilá. Pouze v některých pasážích je patrné, že se autorka nechala příliš vést předlohou, následkem čehož vznikají drobné nelogičnosti či nepřesnosti.

Vymezení cíle v úvodu práce vhodně koresponduje s tématem. Struktura práce je díky tomu postavena velmi dobře a logicky. Práce sestává ze dvou základních celků, z nichž prvním je teoretické pojednání o pedagogice zážitku obecně a o jejích charakteristických prvcích, a druhým zpracované dotazníkové šetření zaměřené na využití zážitkové pedagogiky při adaptačních kurzech na jihočeských středních školách.

V teoretické části se autorka nejprve pokouší seznámit čtenáře se základními pojmy souvisejícími s pedagogikou zážitku. Tato snaha není vždy korunována úspěchem, což však nelze přičíst pouze na vrub studentky, ale také dosud značně neuspořádané terminologii v této oblasti.

Z celkového pohledu poměrně velký prostor věnuje autorka historii pedagogiky zážitku a charakteristice některých organizací působících v České republice. Domnívám se, že právě tyto pasáže nepatří z hlediska tematického vymezení mezi významné a tento prostor bylo možné využít pro podrobnější teoretické zpracování stěžejních témat, a to i s využitím zahraničních zdrojů, a také pro rozšíření praktické části (viz níže).

Druhá kapitola je z hlediska přínosu předkládané práce zásadní, neboť je zaměřena na vymezení charakteristických prvků pedagogiky zážitku, které je třeba v pedagogickém procesu akcentovat. Tato pasáž tak představuje teoretický základ pro následné dotazníkové šetření na školách a umožňuje hodnocení zážitkových aktivit, v tomto případě konkrétně adaptačních kurzů. Její zpracování je pro daný účel dostačující, nicméně jak už bylo uvedeno výše, bylo by ku prospěchu věci zabývat se touto problematikou hlouběji.

Jako nelogické se mi jeví rozdělení podkapitol 2.1 a 2.2, kdy první je věnována východiskům pedagogiky zážitku, které jsou ale významově obdobné, jako ve druhé podkapitole vyjmenované principy (cele převzaté z jedné publikace a tvořící podkapitulu na necelé jedné straně!).

V praktické části se autorka plně v souladu s definovanými cíli snaží pomocí dotazníkového šetření zjistit, do jaké míry jsou vymezené klíčové prvky zážitkové pedagogiky využívány na adaptačních kurzech jihočeských středních škol. Domnívám se, že realizované dotazníkové šetření poskytlo velmi zajímavé výstupy, a to i přes handicap malé návratnosti. Otázkou v této souvislosti zůstává, proč bylo osloveno pouze 89 z 99 jihočeských středních škol. Negativem praktické části je podle mého názoru nedostatek prostoru věnovaný metodologii.

Celkově hodnotím předloženou bakalářskou práci jako kvalitní a přínosnou, a proto ji **doporučuji k obhajobě.**

V Českých Budějovicích dne 25. května 2008

Mgr. Zdeněk Toušek